

[Statsministeren]

nogle ordførere spurgt, hvorfor vi ikke afholder en ny folkeafstemning, enten om dem alle fire eller nogle af dem. Regeringens holdning er klar; vi har gjort rede for den, men jeg skylder måske alligevel at fremsætte et par enkelte afsluttende kommentarer.

Lad os tage de fire undtagelser meget kort: Det kan vel ikke være spørgsmålet om den fælles mønt, man vil holde afstemning om, for det er jo ikke aktuelt. Udviklingen i valutasarbejdet siden folkeafstemningen den 18. maj i fjor gør ikke dette til det mest presserende problem, for rent faktisk er det mest presserende problem genetablering af EMS-samarbejdet. Den anden undtagelse er unionsborgerskabet; men det er vel heller ikke det, der står for døren. Den tredje undtagelse er det retlige samarbejde, men også det kan vi jo løse på god mellemstatslig samarbejdsfacon, så det kan heller ikke være det, der tænkes på.

Men hvad med den fælles forsvarspolitik og fælles forsvar og hermed fuldt dansk medlemskab af Vestunionen? Herom vil jeg blot sige, at jeg ikke tror, udviklingen i Vestunionen er nået til det stadium, hvor vi kan sige, at vi har et klart billede af situationen, og jeg mener derfor, det er korrekt at sige om dette spørgsmål: Lad os nu få klarhed i forbindelse med regeringskonferencen og lad os vide, hvor vi står, for ellers køber vi katten i sækken, og det ville ikke være ansvarligt.

Jeg synes, vi skal have en god folkelig debat om Europa, og jeg er fortsat parat til selv at deltage i den, også sammen med hr. Ellemann-Jensen. Vi har jo deltaget i et par møder inden for de seneste uger, vi skal mødes igen på mandag og måske senere i løbet af næste uge, og måske mødes vi også ved senere lejligheder.

Jeg kunne godt forestille mig, at hvis vi mødtes hver dag, ville befolkningen på et eller andet tidspunkt føle, at det var lige lovlig trættende, men det skal ikke mangle på deltagelse fra min side i Europadebatten. Jeg håber, vi kan fastholde nuancerne i den.

Jeg vil sige til fru Lilli Gyldenkilde, som stillede mig et konkret spørgsmål vedrørende stemmeoptællingen ved Europa-Parlamentsvalget, at jeg deler det grundsyn, at det er uheldigt, når vi har en afstemning den 9. juni, at vi først nogle dage derefter kan offentliggøre valgresultatet. Jeg vil derfor godt sige, at det er regeringen indstillet på at arbejde for kan ske

så hurtigt, som det nu er muligt. De, der har studeret dette, ved, at det relaterer sig til et gammelt direktiv fra 1976, som fastlagde spillereglerne. Jeg synes, vi har brug for at få dem ajourført, således at der er en bedre sammenhæng mellem optællingen og offentliggørelsen af valgresultatet, også for at sikre en bedre deltagelse i Europa-Parlamentsvalget.

Må jeg slutte denne hastige gennemgang af en lang debat med at sammenfatte situationen, som jeg ser den. For det første det måske lidt kedelige budskab: Der skal ikke være valg nu; det skal der faktisk ikke. Vi har en række opgaver, vi skal have løst således, som jeg har beskrevet det, og dem vil vi selvsagt arbejde med.

Jeg synes, regeringen har haft et godt samarbejde indtil dette øjeblik, og jeg er glad for, at regeringen er besluttet på at videreføre sit arbejde. Der er som sagt opgaver, der skal løses.

Vi trængte til stabilitet igen i den økonomiske politik i Danmark, og vi trængte til at få konkluderet den debat, vi i årene forud havde om skatten og om arbejdsmarkedet. Den har vi fået konkluderet, og vi har fået sat reformer i gang.

Alternativerne skal jeg ikke knytte mange kommentarer til lige nu. Måske er det nemmest at sammenfatte det således, som jeg hørte en kollega i Folketinget sige det: Alternativet er nok ikke bæredygtigt – dette sagt i ønsket om at sikre stabiliteten og at fastholde den kurs, vi nu har sat.

Hemmeligheden bag den stabilitet, der har været i de 16 måneder, hvor vi har haft regeringsansvaret, er nok – således som flere regeringsordførere var inde på – at da vi startede den 25. januar sidste år, besluttede vi os til, at vi skulle have et godt gennearbejdet regeringsgrundlag, som både omfattede reformsiden af og principperne i vores økonomiske politik, og som var bekræftet af os alle – og dertil lagt et loyalt samarbejde. Med respekt for alle de fire regeringspartier kan jeg godt røbe, at de tre faktorer tilsammen har gjort, at vi i dag står med en økonomi og med nogle udsigter, der giver god grobund for, at befolkningen kan sige til sig selv og til os: Nu går det den rigtige vej.

Det vil være min konklusion på denne debat.

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen har ordet for et ind-